

عنوان مقاله:

وضعیت استفاده از طب مکمل در خانم های باردار مراجعه کننده به مراکز بهداشتی- درمانی شهر اصفهان در سال ۱۳۹۲

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 12، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مرجان گلی - Lecturer, Department of Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Islamic Azad University, Najafabad Branch, Isfahan, Iran
Corresponding Author: Marjan Goli, Email: m.goli@pmi.iaun.ac.ir

مینا جوزی - Assistant Professor, Department of Nursing, School of Nursing and Midwifery, Islamic Azad University, Najafabad Branch, Isfahan, Iran

شادی گلی - Lecturer, Department of Midwifery, School of Nursing and Midwifery, Islamic Azad University, Najafabad Branch, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: استفاده از روش های طب مکمل در سال های اخیر افزایش چشمگیری به خصوص در میان زنان داشته است. تا جایی که این استفاده در بارداری نیز ادامه می یابد؛ در حالی که مطالعات اندکی در زمینه میزان و الگوی مصرف انجام شده است. بنابراین، با توجه به حساسیت دوران بارداری و کمبود اطلاعات در مورد نحوه به کارگیری روش های طب مکمل در بارداری، این مطالعه با هدف بررسی وضعیت کاربرد طب مکمل در دوران بارداری انجام گرفت. روش ها: مطالعه مقطعی حاضر در سال ۱۳۹۲ بر روی ۵۹۹ نفر از خانم های مراجعه کننده به مراکز بهداشتی- درمانی شهر اصفهان انجام شد. اطلاعات با استفاده از مصاحبه توسط پرسشگر آموزش دیده و با کمک پرسش نامه جمع آوری گردید. داده های به دست آمده با استفاده از آزمون Independent t و همبستگی Spearman و Pearson در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: ۸/۴۵ درصد از مشارکت کنندگان از یک روش و ۲۱/۰ درصد از بیش از یک روش طب مکمل در بارداری استفاده نموده بودند. ۲/۳۳ درصد از خانم ها هیچ کدام از روش های طب مکمل را در دوران بارداری استفاده نکرده بودند. شایع ترین روش های طب مکمل به کار رفته شامل دعا و نذر، داروهای گیاهی و ماساژ بود. بین سطح تحصیلات و شغل با تعداد روش های طب مکمل استفاده شده در بارداری رابطه معنی داری وجود داشت؛ به طوری که استفاده از روش ها در خانم های شاغل ($P = 0.000$) و با تحصیلات بالاتر ($P < 0.000$) بیشتر بود. نتیجه گیری: نتایج مطالعه بیانگر مصرف بالای روش های طب مکمل در میان خانم های باردار می باشد. بنابراین، انجام تحقیقات بیشتر در مورد اثربخشی، عوارض و تداخلات هر یک از این روش ها پیشنهاد می گردد. همچنین، آموزش منسجم کارکنان بهداشت و درمان و آموزش عمومی در مورد اثرات و عوارض طب مکمل ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729903>

